

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av sjukförsäkringslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att sjukförsäkringslagen ändras så att hälsovårdscentraler och sjukhus som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster ersätts av statens medel för kostnader för sjukvård som en person eller dennes familjemedlem som är försäkrad någon annanstans än i Finland har fått, när vården har getts med stöd av EG-lagstiftning eller någon annan överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som Finland ingått. I propositionen föreslås att Folkpensionsanstalten sköter de uppgifter som hänför sig ersättning av kostnaderna för denna sjukvård.

Dessutom föreslås bestämmelser om en möjlighet att i vissa fall avbryta indrivning av en fordran som Finland har på en annan medlemsstat när det gäller fakturering av sjukvård som getts för en annan stats räkning åt personer som flyttar mellan en medlemsstat i Europeiska unionen, ett land som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Schweiz.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2008.

INNEHÅLLFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLLFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge.....	3
1.1. Lagstiftning och praxis	3
1.2. Internationella överenskommelser och EG-lagstiftningen	3
1.3. Vårdavgift som tas ut hos klienten och fakturering hos en annan medlemsstat	4
1.4. Kostnader för vård av personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland	5
1.5. Kommun- och servicestrukturreformen	6
1.6. Bedömning av nuläget	6
2. Målsättning och de viktigaste förslagen	7
3. Propositionens konsekvenser	8
3.1. Ekonomiska konsekvenser	8
4. Beredningen av propositionen	8
5. Samband med andra propositioner	9
DETALJMOTIVERING	10
1. Lagförslag	10
15 kap. Verkställighet	10
18 kap. Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter.....	12
19 kap. Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter.....	12
2. Närmare bestämmelser.....	12
3. Ikraftträdande.....	12
LAGFÖRSLAG.....	14
om ändring av sjukförsäkringslagen.....	14
BILAGA.....	17
PARALLELLTEXT	17
om ändring av sjukförsäkringslagen.....	17

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

I Finland ska var och en tillförsäkras tillräckliga social-, hälsovårds- och sjukvårdstjänster. I den nationella lagstiftningen som gäller social-, hälso- och sjukvården bestäms närmare i vilken omfattning denna rätt som tryggas på grundlagsnivå ska förverkligas. Enligt folkhälsolagen (66/1972) och lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) är kommunala hälso- och sjukvårdstjänster avsedda för invånare vars hemkommun ifrågasvarande kommun är enligt lagen om hemkommun (29/1994). Brådskande vård ska vid behov anordnas oberoende av boningsort.

I sjukförsäkringslagen (1224/2004) föreskrivs om en försäkrads rätt till ersättning för nödvändiga kostnader vid behandling av sjukdom och för inkomstbortfall till följd av kortvarig arbetsoförmåga samt graviditet och vård av barn. En person som enligt lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet (1573/1993) är bosatt i Finland samt en person som minst fyra månader arbetar eller utövar företagsverksamhet här är berättigad till sjukförsäkringsersättning.

1.2. Internationella överenskommelser och EG-lagstiftningen

I fråga om en person som omfattas av EU/EES-staternas socialskyddssystem tillämpas rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social

trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, nedan förordningen om social trygghet. Förordningen samordnar rättigheterna till social trygghet för personer som flyttar från ett land till ett annat. Förordningen om social trygghet tillämpas förutom på anställda och egenföretagare som är bosatta i en EU/EES-stat också på deras familjemedlemmar. Pensionstagare och arbetslösa personer som tidigare varit anställda eller egenföretagare jämställs med anställda. Förordningen tillämpas också på flyktingar och statslösa personer bosatta inom en medlemsstats territorium. Med EU/EES-stat avses i detta sammanhang länder som hör till Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Förordningen om social trygghet tillämpas också i Schweiz.

Finland är skyldig att i enlighet med förordningen om social trygghet anordna sjukvård för personer som tillfälligt vistas och bor i Finland och som är försäkrade i någon annan medlemsstat.

Enligt förordningen om social trygghet har en person som flyttar till ett annat land och som är försäkrad enligt någon medlemsstats lagstiftning och vars tillstånd ställer krav på vårdförmåner som av medicinska skäl blir nödvändiga under en tillfällig vistelse i Finland med beaktande av förmånernas karaktär och vistelsens förväntade längd, rätt till dessa nödvändiga vårdförmåner i Finland som om denna person var försäkrad enligt finsk lagstiftning. Med nödvändiga vårdförmåner avses sådan sjukvård som gör det möjligt för personen att vistas i Finland så länge som ursprungligen planerats. Bedömningen av

vårdbehovet och vårdåtgärderna bestäms utifrån medicinska grunder och den behandlande läkaren eller någon annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården beslutar om dem. Dessa situationer gäller ofta turisternas vårdbehov. Andra personer som enligt förordningen har rätt att få nödvändig vård är bland andra studerande och utsända arbetstagare och deras familjemedlemmar.

Bestämmelserna om vårdförmåner i förordningen om social trygghet omfattar alla offentliga hälsovårdstjänster som ingår i det finska systemet. Som vårdförmån betraktas också ersättningar enligt sjukförsäkringslagen för undersökning som utförts eller vård som getts av privat läkare samt för läkemedel och resekostnader.

I Finland vistas också sådana i förordningen om social trygghet avsedda anställda som till exempel har kortvariga arbetsförhållanden här och som därför har rätt till offentliga hälsovårdstjänster här. Deras hemkommun är inte i Finland och de är stadigvarande bosatta i någon annan medlemsstat. Inget annat land svarar dock för kostnaderna för vården.

I Finland bor dessutom sådana i förordningen om social trygghet avsedda personer som omfattas av den sociala tryggheten i någon annan medlemsstat än Finland, till exempel personer som arbetar ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg och gränsarbetare. De får samma vård som personer bosatta i Finland. För kostnaderna för vården svarar dock såsom behörig stat någon annan medlemsstat.

I vissa situationer kan också utsända arbetstagare och deras familjemedlemmar vara bosatta i Finland på det sätt som avses i förordningen om social trygghet. Då får de hälsovårdstjänster enligt finsk lagstiftning på bekostnad av den behöriga staten.

Pensionärer och deras familjemedlemmar som är bosatta i Finland och som får pension från en annan medlemsstat, men till vilka pension inte betalas från Finland, får hälsovårdstjänster i enlighet med finsk lagstiftning. Den medlemsstat som betalar pensionen svarar dock för kostnaderna i form av en årlig engångsersättning.

Finland har dessutom ingått två bilaterala överenskommelser om social trygghet eller sjukvård, i vilka ingår bestämmelser om

sjukvård; avtalsregleringen mellan Finland och Québec om social trygghet (FördrS 5-6/1988) samt överenskommelsen mellan Finland och Australien om utgivande av sjukvård till personer vid tillfällig vistelse (FördrS 61-62/1993). Dessutom är Finland avtalspart i den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 135-136/2004). De som är bosatta i Finland är i sin tur berättigade till sjukvård under en tillfällig vistelse i ett EU/EES-land eller ett land som ingått avtal.

När en person är bosatt i en stat utanför EU/EES-området eller i en sådan stat med vilken Finland inte ingått någon överenskommelse om social trygghet eller sjukvård, skall han eller hon alltid ges brådskande vård, oberoende om hans eller hennes hemkommun är i den kommun som är huvudman för hälsovårdsenheten eller överhuvudtaget i Finland. När det är fråga om offentlig hälso- och sjukvård som ges på grundval av tillfällig vistelse, dras gränsen mellan tillfällig vistelse och boende enligt lagen om hemkommun.

1.3. Vårdavgift som tas ut hos klienten och fakturering hos en annan medlemsstat

Vid enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster tas hos patienten ut en klientavgift enligt lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992). I övrigt svarar patientens hemkommun för vårdkostnaderna. Enligt förordningen om social trygghet kan hos en person som får vård tas ut samma klientavgift för vården som den avgift som en person som är stadigvarande bosatt i Finland betalar för motsvarande vård i den vårdgivande kommunen. Vård som getts med stöd av förordningen kan faktureras den stat där personen som vårdats är försäkrad. Man kan också avstå från ersättande av kostnader stater emellan, varvid ingen fakturering sker. Finland har kommit överens med de nordiska länderna, Förenade kungariket samt delvis med Österrike om att avstå från ersättande av kostnader. Finland har också i sjukvårdsavtal med Quebec och Australien kommit överens om att avstå från att fakturera kostnader.

Om en person är bosatt i en sådan stat utanför EU/EES-området med vilken Finland inte ingått någon överenskommelse om social trygghet eller sjukvård, tillämpas Finlands nationella lagstiftning. Patienten ska ges brådskande vård, men hos honom eller henne kan tas ut en avgift som högst får vara lika stor som kostnaderna för producerandet av tjänsten.

Kostnaderna för sjukvård som ges med stöd av förordningen om social trygghet kan faktureras den stat som svarar för patientens sjukvård. Enligt förordningen om social trygghet grundar sig faktureringen på antingen fakturor eller årliga engångsavgifter. Faktureringen sköts i medlemsstaterna via förbindelseorgan. I Finland är Folkpensionsanstalten förbindelseorgan utom i fall som gäller s.k. uppsökande av vård, där uppgifterna i anslutning till ersättning hör till samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt eller till något annat organ som ansvarar för de kommunala hälsovårdstjänsterna.

Bestämmelser om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av förordningen om social trygghet och av överenskommelserna om social trygghet finns i 15 kap. 16 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004). Till sådana uppgifter hör enligt bestämmelserna uppgifter i anslutning till ersättning stater emellan av kostnader för sådana sjukvårdsförmåner som getts med stöd av förordningen om social trygghet eller överenskommelserna om social trygghet. Närmare bestämmelser om förfarandet finns i statsrådets förordning om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 (1339/2004), nedan statsrådets förordning.

Enligt 2 § 2 mom. i statsrådets förordning ska enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster till Folkpensionsanstalten anmäla kostnaderna för sjukvård, som för en annan medlemsstats behöriga institutions räkning getts till personer som har rätt till förmåner. Folkpensionsanstalten fakturerar enligt de uppgifter som den fått den stat som svarar för patientens kostnader. Enligt bestämmelserna i 15 kap. 16 § 3 mom. i sjukförsäkringslagen och 3 § i statsrådets förordning redovisas direkt till staten sådana ersätt-

ningar som andra medlemsstater betalat till Folkpensionsanstalten. Således riktas sjukvårdskostnader som tagits ut hos andra medlemsstater inte till den offentliga hälso- och sjukvårdsenhet, den kommun eller det sjukvårdsdistrikt som gett vården. På motsvarande sätt svarar staten för kostnaderna för vård som i Finland försäkrade personer med stöd av förordningen om social trygghet fått utomlands, och kommunerna behöver inte betala för den vård deras invånare fått i ett EU/EES-land.

Rätten till vård ska styrkas med ett europeiskt sjukvårdskort som beviljats av den stat som svarar för personens sjukvård eller med ett tillfälligt intyg som ersätter det eller ett i förordningen om social trygghet eller sjukvård avsett intyg.

1.4. Kostnader för vård av personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland

Någon noggrann statistik över vård som personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland har fått i Finland finns inte att tillgå. Hälso- och sjukvårdsenheterna anmäler inte till Folkpensionsanstalten alla de patientfall som de med stöd av internationella bestämmelser har haft hand om. Dessutom krävs inte att kostnaderna anmäls i fråga om sådana länder med vilka Finland har kommit överens om att avstå från ersättning av kostnader. I synnerhet de nordiska länderna är av den här anledningen en grupp som är svår att uppskatta.

På uppdrag av en arbetsgrupp som utredde ersättningar för sjukvårdskostnader i enlighet med EU:s förordningar gällande samordning av social trygghet lät Finlands kommunförbund i december 2005 göra en utredning om kommunernas kostnader för vård av personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland. Utgående från utredningen uppskattar Kommunförbundet de totala kostnaderna till ca 7,4 miljoner euro per år. Av kostnaderna berodde ca 4,8 miljoner euro på skyldigheter i förordningen om social trygghet. Kostnaderna fördelade sig enligt patientens hemland på följande sätt:

Kostnadsfördelningen enligt patientens hemland, 1000 euro
(I siffrorna ingår inte den andel som finansieras genom klientavgiften.)

	De nordiska länderna	EU/EES	Övriga stater	Kostnader
Specialiserad sjukvård	1 722	1 736	2 220	5 678
Hälsovårdscentraltjänster	523	402	256	1 181
Mun- och tandvård	34	31	27	92
Sammanlagt	2 279	2 169	2 503	6 951
Justerad till nivån för hela landet	2 426	2 309	2 665	7 400 000

På basis av tidigare utredningar uppskattas största delen av kommunernas kostnader bero på vård av sådana personer vars bosättningsland är Sverige, ett annat nordiskt land, Tyskland eller Spanien.

Finlands årliga kostnader för den vård som personer försäkrade i Finland fått utomlands är 17 miljoner euro. Kostnaderna förväntas stiga ytterligare.

1.5. Kommun- och servicestrukturreformen

Fördelningen av kostnaderna för sjukvården mellan staten och kommunerna har utretts i samband med projektet för en reform av kommun- och servicestrukturen. Ministergruppen som bereder basserviceprogrammet beslöt att staten bör svara för sjukvårdskostnaderna för dem som är försäkrade någon annanstans än i Finland. Enligt ministergruppens beslut från 2006 ska eventuella överföringar av uppgifter genomföras kostnadsneutralt med tanke på kostnadsfördelningen mellan staten och kommunerna. Överföringarna av uppgifter inverkar således på kommunernas statsandel.

I det nuvarande statsandelssystemet ingår dessa kostnader i de totala kostnaderna för hälsovården och de beaktas därmed när statsandelen fastställs. Kostnaderna för den hälsovård som personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland får i Finland utgör ingen betydande del av de totala kostnaderna för hälsovården. Utbetalning av ersättning direkt till den som producerar tjänsten

medför dock att ersättningarna fördelas rättvisare än för närvarande och samtidigt blir det effektivare att ta ut kostnaderna från utlandet. Kostnadsansvaret för den vård som finländarna får utomlands kvarstår fortfarande hos staten.

Strukturgruppen som bereder kommun- och servicestrukturreformen färdigställde i slutet av juni 2006 sin proposition med förslag till lag om en kommun- och servicestrukturreform (ramlag). I ramlagen bestäms om riktlinjer och ramar för kommun- och servicestrukturreformen. Lagen om en kommun- och servicestrukturreform (169/2007) trädde i kraft den 23 februari 2007. I 8 § i lagen föreskrivs om uppgifter som överförs från kommunerna till staten. Enligt 2 mom. 1 punkten i paragrafen övertar staten finansieringen av de kostnader som åsamkas kommunerna av hälso- och sjukvård för sådana personer som finska staten ska lämna hälso- och sjukvård eller bekosta hälso- och sjukvård för med stöd av Europeiska unionens lagstiftning eller internationella avtal som Finland ingått.

1.6. Bedömning av nuläget

För närvarande riktas kostnaderna för den sjukvård som ges under en tillfällig vistelse i Finland till den kommun där personen vistas när behovet av vård uppstår. Kostnaderna för vården betalas således inte nödvändigtvis av den kommun eller den serviceproducent som vårdar patienten. Kostnader ingår i de totala kostnaderna för hälsovården och de beaktas i

det nuvarande statsandelssystemet när statsandelen fastställs. Eftersom statsandelarna fastställs kalkylmässigt, riktar det nuvarande systemet dock inte ersättningarna till den kommun där kostnaderna i själva verket uppkommer. Trots att kostnaderna inte i förhållande till de totala kostnaderna för hälso- och sjukvården är betydande, kan kostnaderna för sjukvård till personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland i vissa fall vara en påfrestning för kommunens ekonomi. Detta gäller i synnerhet sådana kommuner som besöks av många turister i förhållande till sitt fasta invånarantal eller som har många gränsarbetare.

För att sjukvård som ges till en person i Finland ska faktureras den stat som svarar för kostnaderna för personens sjukvård förutsätts att hälsovårdscentralerna och sjukhusen anmäler den vård som getts och kostnaderna för den till Folkpensionsanstalten, som sköter faktureringen mellan Finland och en annan stat. Eftersom ersättningar som tas ut från utlandet inte i nuvarande situation riktas till hälsovårdscentralerna och sjukhusen och eftersom anmälningsförfarandet medför extra administrativt arbete, är de anmälningar som enheterna gör till Folkpensionsanstalten om uppkomna kostnader inte alltid heltäckande. Då blir också Finland utan ersättning för vård som getts här.

Utöver personer som vistas tillfälligt i Finland bor det i Finland personer som omfattas av någon annan medlemsstats lagstiftningen om social trygghet. Till dessa hör bl.a. personer som bor i Finland men som arbetar i någon annan medlemsstat, personer som arbetar ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg eller arbetstagare anställda vid ett transportföretag som är beläget i ett annat medlemsland. Deras hemkommun är i Finland och de får offentliga hälso- och sjukvårdstjänster här. Deras vårdkostnader kan faktureras den stat som svarar för kostnaderna. De enheter som ger vård har dock inte nödvändigtvis vetskap om detta och kostnaderna förblir därför ofakturerade.

I finsk lagstiftning finns ingen uttrycklig bestämmelse enligt vilken Folkpensionsanstalten kan ge kommuner upplysningar om huruvida en person omfattas av den sociala tryggheten i någon annan medlemsstat än

Finland. Enheter som ger vård kan inte fullgöra sin skyldighet att informera om inte Folkpensionsanstalten på motsvarande sätt ger hälso- och sjukvårdsenheterna upplysningar om huruvida en person omfattas av den sociala tryggheten i någon annan medlemsstat än Finland.

Ett välfungerande ersättningssystem och fullföljande av det förutsätter samförstånd mellan gäldenär och borgenär beträffande skuldbeloppet och dess grund. I den reviderade förordningen om tillämpning av förordningen om samordning ((EG) nr 883/2004) som är under beredning införs en separat förhandlingsskyldighet mellan stater. Trots förhandlingar kan samförstånd mellan stater inte uppnås i vissa fall. I allmänhet handlar det om bristfälliga uppgifter, med stöd av vilka personen inte kan identifieras, eller så har personen i fråga inte varit försäkrad. Enligt den nuvarande lagstiftningen kvarstår dessa fordringar i Folkpensionsanstaltens bokföring. Den summa som Finlands har att ta ut kan också vara ett så litet belopp att det inte med tanke på de administrativa kostnaderna är ändamålsenligt att fortsätta driva in den.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att staten ska ersätta enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster för kostnaderna för vården av personer som för en annan stats räkning getts hälso- eller sjukvård i Finland med stöd av förordningen om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård. De kostnader som uppstått i dessa situationer kan tas ut hos den stat som svarar för kostnaderna, om man inte genom ett avtal som Finland ingått avstått från indrivning.

I enlighet med förslaget ersätter Folkpensionsanstalten i egenskap av förbindelseorgan de enheter som gett vård för kostnaderna för den hälso- eller sjukvård som getts personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland. Det har ansetts ändamålsenligt att utvidga Folkpensionsanstaltens uppgifter till att också omfatta ersättning av Finlands interna kostnader. Genom förordning av stats-

rådet föreskrivs närmare om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av förordningen om social trygghet samt av överenskommelserna om social trygghet eller sjukvård.

Det föreslås att det i fråga om sjukvård som getts för en annan EU/EES-stats eller för Schweiz räkning ska vara möjligt att avstå från att fakturera ifrågavarande stat för kostnaderna.

Det föreslås dessutom att paragrafen om uppgifter som lämnas ut av Folkpensionsanstalten utvidgas så att Folkpensionsanstalten ska ha rätt att till enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster lämna upplysningar om huruvida en person omfattas av socialskyddssystemet i någon annan stat.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

Vården av utlänningar i Finland beräknas medföra årliga kostnader på sammanlagt ca 7,4 miljoner euro, varav ca 4,8 miljoner euro föräns av vård som ges med stöd av EG-lagstiftning och överenskommelser om social trygghet eller sjukvård. Staten har via statsandelssystemet deltagit i kostnaderna med ca 1,7 miljoner euro. Med de av klienterna insamlade klientavgifterna har ca 0,3 miljoner euro täckts. Enligt förslaget ska enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster få ersättning för kostnaderna för den vård de gett av Folkpensionsanstalten.

De kostnader som sjukvården till personer bosatta utomlands åsamkar kommunen ersätts med statens medel från och med den 1 januari 2008, så att kostnaderna från år 2008, uppskattningsvis 4,8 miljoner euro, ersätts år 2009. På sikt uppskattas kostnaderna stiga till ca 7 miljoner euro.

Ändringen genomförs för statens och kommunernas vidkommande kostnadsneutralt genom att beakta den nya ersättningen vid beräkningen av statsandelen för social- och hälsovården så att statens totala utgifter inte stiger under övergångsskedet. Brutto-kostnaderna för vården för personer som fått vård med stöd av överenskommelser och som

försäkrats någon annanstans än i Finland stryks från de kostnader som berättigar till statsandel, vilket sänker statsandelen med 1,7 miljoner euro. Dessutom minskas statsandelen under övergångsskedet med ca 3,1 miljoner euro genom att statsandelsprocenten sänks. I lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996) görs ändringen från den 1 januari 2009.

I propositionen föreslås en möjlighet att i vissa fall när det gäller fakturering av sjukvårdskostnader stater emellan avstå från indrivning av en fordran som Finland har på en annan medlemsstat. En sådan situation är det fråga om då fordrans belopp är litet eller då det inte annars anses ändamålsenligt att fortsätta driva in fordran. Folkpensionsanstalten kan av social- och hälsovårdsministeriet söka bemyndigande att avstå från indrivning. Det är fråga om prövning i varje enskilt fall och situationer med små ekonomiska konsekvenser.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts av den arbetsgrupp som social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 15 juni 2005. Arbetsgruppens främsta uppgift var att ta fram en metod för beräkning av schablonbelopp för sjukvårdskostnader för Finland i enlighet med EG:s förordning om social trygghet. Arbetsgruppen hade dessutom till uppgift att utreda vilka konsekvenser kostnaderna för utlänningars vård har för kommunerna samt presentera alternativ till hur ersättningssystemen kan utvecklas. Arbetsgruppens promemoria "Sjukvårdskostnader och deras ersättning för vård given i Finland till utomlands bosatta personer" gavs ut den 3 juli 2006 (Social- och hälsovårdsministeriets rapporter 2006:44).

Lagen om en kommun- och servicestrukturreform (169/2007) trädde i kraft den 23 februari 2007. I 2 kap. 8 § i lagen föreskrivs om de uppgifter och det finansieringsansvar som överförs från kommunerna till staten och om tidtabellen för överföringen. I 2 mom. 1 punkten i paragrafen föreskrivs om överföringen av finansieringsansvaret för hälso- och sjukvård som ges med stöd av Europeis-

ka unionens lagstiftning eller en internationell överenskommelse som Finland ingått.

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med Folkpensionsanstalten. I samband med beredningen har förhandlingar i enlighet med 8 § i kommunallagen (365/1995) ägt rum.

5. Samband med andra propositioner

Lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996) ändras i enlighet med reformen i samband med budgetpropositionen för 2009.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

15 kap. Verkställighet

16 §. *Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 samt av överenskommelser om social trygghet eller sjukvård.* I enlighet med förslaget utfärdas bestämmelser om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning och överenskommelser om social trygghet eller sjukvård fortfarande i 15 kap. 16 § i sjukförsäkringslagen. Det föreslås att paragrafens rubrik kompletteras med ett omnämnande av överenskommelser om sjukvård. Detta avser överenskommelsen mellan Finland och Australien (FördrS 61-62/1993) om utgivande av sjukvård till personer vid tillfällig vistelse.

Det föreslås att omnämnandet av överenskommelser om sjukvård likaså fogas till både 1 och 2 mom. Enligt propositionen utfärdas tillstånd i de i 2 mom. avsedda fall som gäller uppsökande av vård av samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt eller något annat organ som ansvarar för de kommunala hälsovårdstjänsterna. Den föreslagna ändringen innebär att terminologin justeras så att den motsvarar nuvarande praxis. I övrigt motsvarar de föreslagna momenten till sitt innehåll 16 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen.

16 a §. *Ersättning av kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som getts med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 eller överenskommelser om social trygghet eller sjukvård.* Enligt 16 § har Folkpensionsanstalten till uppgift att sköta uppgifter i anslutning till ersättning för sjukvårds- och moderskapsförmåner som föranleds av tillämpningen av förordningen om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som är bindande för Finland. Enligt den nya 16 a § betalas till en enhet som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster ersättning av statens medel

för kostnaderna för sjukvård som getts en person som är försäkrad någon annanstans än i Finland, när kostnaderna föranletts av skyldigheter i förordningen om social trygghet eller i en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård. Staten betalar till Folkpensionsanstalten ut de medel som behövs för ersättningarna enligt samma grunder som gäller de kostnader som ska betalas till utlandet, dvs. ur sjukförsäkringsfonden. Närmare bestämmelser om Folkpensionsanstaltens uppgifter finns i statsrådet förordning.

Med personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland avses personer som får nödvändig vård på basis av det europeiska sjukvårdskortet. För dem som kommer från de nordiska länderna eller Förenade kungariket räcker det också med någon annan redogörelse om att de omfattas av den sociala tryggheten i staten i fråga. Till personer försäkrade någon annanstans hör dessutom bl.a. turister, studerande och utsända arbetstagare och deras familjemedlemmar. De som är försäkrade någon annanstans än i Finland kan också vara i Finland bosatta personer som på grund av sitt arbete omfattas av den sociala tryggheten i någon annan medlemsstat. Till dessa hör bl.a. gränsarbetare, sjömän som arbetar ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg samt arbetstagare anställda vid transportföretag som bedriver internationell trafik. I vissa situationer kan också utsända arbetstagare och deras familjemedlemmar vara bosatta i Finland, även om ett annat medlemsland svarar för deras sociala trygghet. I detta fall registrerar de sig hos Folkpensionsanstalten, som utfärdar ett intyg om rätt till vårdförmåner i Finland.

Personer försäkrade någon annanstans är också de personer som får sjukvård på basis av den överenskommelse om sjukvård som ingåtts med Australien. Rätten till vård ska styrkas med ett australiensiskt pass eller något annat pass av vilket framgår att passets innehavare har rätt att bo i Australien på

obegränsad tid. Med stöd av avtalsregleringen med Québec om social trygghet ges vård till dem som visar upp ett av försäkringsanstalten i Québec utfärdat intyg om rätt till sjukvårdsförmåner.

I detta förslag avses med personer som är försäkrade någon annanstans dock inte sådana pensionstagare som bor i Finland och vars sjukvårdskostnader någon annan medlemsstat med stöd av förordningen om social trygghet svarar för av den anledningen att pensionen enbart utbetalas av detta medlemsland. I detta fall tas kostnaderna för pensionsstagarnas sjukvård ut i form av årliga genomsnittliga engångsersättningar. Som personer försäkrade någon annanstans betraktas inte heller sådana i Finland bosatta familjemedlemmar till en arbetstagare som är bosatt och arbetar i en annan medlemsstat, vilkas kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner tas ut i form av engångsersättningar hos den behöriga medlemsstaten.

Staten ersätter inte heller de vårdkostnader som föranletts av vård som getts med stöd av förordningen om social trygghet till en person som omfattas av den sociala tryggheten i Finland och som inte har sin hemkommun i Finland. Härvid bor personen stadigvarande i något annat EU/EES-land, men han eller hon får som anställd socialskyddsförmåner i likhet med en som bor i Finland. I dessa fall kan kostnaderna inte tas ut hos någon annan stat.

Med enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster avses utöver kommunala hälsovårdscentraler och sjukhus dessutom de privata serviceproducenter hos vilka kommunen i form av köpta tjänster skaffat sådana hälsovårdstjänster som hör till kommunens ansvarsområde. Ersättning för kostnaderna betalas direkt till den enhet som tillhandahåller de offentliga hälsovårdstjänsterna. Avsikten är att ersättningen riktas direkt till den enhet där även kostnaden har uppkommit, i praktiken till exempel till den hälsovårdscentral eller det sjukhus som tillhandahållit tjänsten. I situationer där kommunen hos en privat serviceproducent skaffat hälsovårdstjänster som hör till kommunens ansvarsområde, betalas ersättningarna dock till den kommun eller samkommun till vilken kostnaderna för den köpta tjänsten riktas.

Till den enhet som tillhandahållit offentliga

hälsovårdstjänster betalas ersättning i enlighet med de faktiska kostnaderna. Ersättningen får motsvara högst beloppet av kostnaderna för ordnandet av tjänsten minskat med den klientavgift som tagits ut hos klienten. Med kostnader för ordnandet av en tjänst avses den avgift enligt den normala kommunfaktureringen som en kommun som inte hör till samkommunen med stöd av 42 och 43 § i lagen om specialiserad sjukvård ska betala till samkommunen för kostnaderna för vården av en av sina kommuninvånare, om kommunen skulle betala för vården. Om vården ges vid en hälsovårdscentral, ett sjukhus eller en annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som en kommun eller en samkommun är huvudman för, avses med kostnader för ordnandet av tjänsten den avgift som med stöd av 22 § 2 mom. i folkhälsolagen skulle tas ut hos patientens hemkommun om patienten kom från en annan kommun. Redogörelsen för kostnaderna skickas till Folkpensionsanstalten. Hos patienten tas samma klientavgift ut som hos en person som är bosatt i Finland.

I sin egenskap av förbindelseorgan enligt förordningen om social trygghet fakturerar Folkpensionsanstalten förbindelseorganet i den för personen behöriga staten för de förmåner som för andra medlemsstaters räkning getts i Finland. På motsvarande sätt behandlar Folkpensionsanstalten fakturorna från andra medlemsstater och betalar ersättning för vården till förbindelseorganet i den stat som gett vården. Bestämmelser om detta finns i 16 § 3 mom. i gällande lag.

Enligt 2 mom. ska en enhet som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster ge Folkpensionsanstalten de upplysningar som den behöver för att kunna sköta uppgifterna i anslutning till ersättning av kostnader. Närmare bestämmelser om detta utfärdas genom förordning av statsrådet. Motsvarande bestämmelser finns i 16 § 3 mom. i gällande lag.

I 3 mom. föreskrivs om möjligheten att i fråga om fakturering av sjukvårdskostnader stater emellan avstå från indrivning av en fordran som Finland har på en annan medlemsstat, om fordrans belopp är litet eller det inte annars anses ändamålsenligt att fortsätta driva in fordran. På grund av de administrativa kostnaderna är det inte längre lönsamt att

fortsätta driva in små fordringar. I andra situationer är det exempelvis fråga om en fordran, som till sitt belopp är obetydlig, men där samförstånd beträffande fordrans belopp inte nåtts trots att förhandlingar staterna emellan förts eller utredningar begärts. Det är möjligt att avstå från indrivning av gamla fordringar som uppkommit redan före lagens ikraftträdande. Enligt Folkpensionsanstalten har Finland utestående fordringar på uppskattningsvis 60 000 euro från år 1995 till år 2005 vilka uppkommit till följd av sjukvård som getts med stöd av förordningen om social trygghet. Största delen av dessa fordringar kommer dock ännu att redas ut.

Folkpensionsanstalten kan hos social- och hälsovårdsministeriet söka bemyndigande om att avstå från indrivning och ministeriet kan efter egen prövning, bemyndiga Folkpensionsanstalten att avstå från indrivningen. Det är fråga om prövning i varje enskilt fall.

18 kap. **Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter**

8 §. Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen. För utbetalning av ersättningarna betalar staten de behövliga utgifterna för Folkpensionsanstalten ur sjukförsäkringsfonden enligt samma grunder som för de kostnader som ska betalas till utlandet. Det föreslås att 1 mom. 5 punkten kompletteras så att till sådana utgifter för sjukförsäkringen som betalas ur sjukförsäkringsfonden också hör kostnader för sjukvård som en person som försäkrats någon annanstans än i Finland har fått i Finland och vilka föranletts av förordningen om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som Finland ingått.

19 kap. **Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter**

5 §. Utlämnande av uppgifter i vissa fall. Med tanke på tydligheten i sjukförsäkringslagen föreslås till 19 kap. 5 § 1 mom. en ny 6 punkt där Folkpensionsanstalten ges befogenhet att till enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster lämna upplysningar om en person för vars sjukvårdskost-

nader en annan stat svarar. Om Folkpensionsanstalten inte kan lämna upplysningar är det den vårdgivande enheten som får betala kostnaderna för personens vård och likaså faktureras den ansvariga staten inte för kostnaderna.

2. Närmare bestämmelser

Avsikten är att utöver de ändringar som görs i sjukförsäkringslagen också till behövliga delar ändra statsrådets förordning om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 (1339/2004). Genom förordning av statsrådet föreskrivs att Folkpensionsanstalten inom en bestämd tid ska betala ersättningarna till de enheter som tillhandahåller de offentliga hälsovårdstjänsterna. Staten betalar till Folkpensionsanstalten de behövliga medlen utgående från uppgifter från Folkpensionsanstalten och enligt samma principer som gäller de kostnader som ska betalas till utlandet. Kostnaderna ersätts enligt förslaget också i fall där Finland kommit överens med den stat där personen som fått vård är försäkrad om att helt eller delvis avstå från att ersätta sjukvårdskostnader.

I statsrådets förordning föreskrivs dessutom att kostnaderna kan faktureras retroaktivt högst 12 månader räknat från utgången av den månad då vården gavs. Folkpensionsanstalten betalar ersättningarna inom ett år räknat från utgången av det halvår under vilket hälsovårdscentralen eller sjukhuset presenterar de kostnader som Folkpensionen ska ersätta. Till denna del föreskrivs i statsrådets förordning att staten, på basis av uppgifter som Folkpensionsanstalten lämnat minst en månad före betalningens förfallodag, till Folkpensionsanstalten ska överföra de medel som behövs för att ersätta enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster och förbindelseorgan i andra medlemsstater.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2008. Till enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster betalas ersättning för kostnader som uppkommit den 1 januari

2008 eller därefter. Folkpensionsanstalten ersätter från och med den 1 januari 2009 kostnaderna för de enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster. Bestämmelserna i 16 a § 3 mom. gäller också fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 15 kap. 16 §, 18 kap. 8 § 1 mom. 5 punkten och 19 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten,
 av dem 18 kap. 8 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 1113/2005 och 19 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 890/2006, samt
fogas till 15 kap. en ny 16 a § och till 19 kap. 5 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 890/2006, en ny 6 punkt som följer:

15 kap.

Verkställighet

16 §

Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 samt av överenskommelser om social trygghet eller sjukvård

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 136/2004) samt andra överenskommelser om social trygghet eller sjukvård.

Verkställighetsuppgifter enligt 1 mom. är utfärdande av europeiska sjukvårdskort och andra i förordningen eller i överenskommelserna om social trygghet avsedda intyg samt i artikel 22 i rådets förordning avsedda tillstånd, om inte utfärdandet av tillstånd ingår i behörigheten för samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt eller något annat organ som ansvarar för de kommunala hälsovårdstjänsterna. Verkställighetsuppgifter är även uppgifter i anslutning till ersättning av kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som givits med stöd av rådets förordning eller överenskommelserna om social trygghet eller sjukvård samt andra sådana uppgifter i an-

slutning till verkställighet som baserar sig på gemenskapsrätten eller överenskommelser om social trygghet eller sjukvård.

16 a §

Ersättning av kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som getts med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 eller överenskommelser om social trygghet eller sjukvård

Till en enhet som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster ersätter Folkpensionsanstalten, på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet, av statens medel de kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som med stöd av i 16 § avsedda förordning eller en för Finland bindande internationell överenskommelse om social trygghet eller sjukvård getts till personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland. Av de ovan avsedda kostnaderna ersätts högst beloppet av kostnaderna för ordnandet av tjänsten minskat med den klientavgift som tagits ut hos klienten. Med kostnader för ordnandet av vårdtjänsten avses den avgift som en kommun som inte hör till samkommunen med stöd av 42 och 43 § i lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) skulle betala till samkommunen för kostnaderna för vården av en av sina invånare, om kommunen skulle betala vården. Om klienten vårdas vid en hälsovårdscentral, ett sjukhus eller en annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som en kommun eller en samkommun är huvudman för, avses med kostnader för ordnandet av tjänsten den avgift som med stöd av 22 § 2 mom. i folkhälsolagen skulle tas ut hos patientens hemkommun om patienten kom från en annan kommun. Folkpensionsanstalten ersätter också de kostnadsersättningar för sjukvårds- och moderskapsförmåner som ska betalas till främmande stater av statens medel. Kostnadsersättningar som betalas av en främmande stat redovisas till staten.

En enhet som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster ska ge Folkpensionsanstalten de upplysningar som den behöver för att kunna sköta uppgifterna i anslutning till ersättning av kostnader, enligt vad som närma-

re föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Folkpensionsanstalten kan vid tillämpningen av artikel 36 i den i 1 mom. nämnda förordningen med stöd av ett bemyndigande från social- och hälsovårdsministeriet avstå från indrivning av en fordran som Finland har i en annan medlemsstat, om fordrans belopp är litet eller det inte annars är ändamålsenligt att fortsätta driva in fordran.

18 kap.

Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden är

5) kostnader för sjukvård som en person som är försäkrad i Finland har fått utomlands, för vilkas ersättande Finland svarar enligt internationella fördrag eller förordningen om social trygghet, och kostnader för sjukvård som en person som försäkrats någon annanstans än i Finland har fått i Finland, när vården har getts med stöd av förordningen om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som Finland ingått, samt kostnader vilkas ersättande man avstått från genom avtal stater emellan.

19 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

5 §

Utlämnande av uppgifter i vissa fall

Folkpensionsanstalten har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att

6) till enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster för ersättande av de kost-

nader som avses i 15 kap. 16 a § 1 mom. lämna upplysningar om huruvida en person omfattas av socialskyddssystemet i en annan stat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Till enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster betalas ersättning i enlighet med 16 § 3 mom. för kostnader som uppkommit den 1 januari 2008 eller därefter.

Folkpensionsanstalten ersätter från och med den 1 januari 2009 kostnaderna för de enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster. Bestämmelserna i 16 a § 3 mom. gäller också fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 12 oktober 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 15 kap. 16 §, 18 kap. 8 § 1 mom. 5 punkten och 19 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten,
av dem 18 kap. 8 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 1113/2005 och 19 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 890/2006, samt
fogas till 15 kap. en ny 16 a § och till 19 kap. 5 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 890/2006, en ny 6 punkt som följer:

Gällande lydelse

15 kap.
Verkställighet
16 §

Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 och av konventioner om social trygghet

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 136/2004) samt andra konventioner om social trygghet.

Verkställighetsuppgifter enligt 1 mom. är utfärdande av europeiska sjukvårdskort och andra i förordningen eller konventionerna om social trygghet avsedda intyg samt i artikel 22 i rådets förordning avsedda tillstånd, om inte utfärdandet av tillstånd ingår i behörigheten för ett sjukvårdsdistrikt eller *en samkommun för ett sjukhus*. Verkställighetsuppgifter är även uppgifter i anslutning

Föreslagen lydelse

15 kap.
Verkställighet
16 §

*Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 **samt** av överenskommelser om social trygghet **eller sjukvård***

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 136/2004) samt andra överenskommelser om social trygghet *eller sjukvård*.

Verkställighetsuppgifter enligt 1 mom. är utfärdande av europeiska sjukvårdskort och andra i förordningen eller i överenskommelserna om social trygghet avsedda intyg samt i artikel 22 i rådets förordning avsedda tillstånd, om inte utfärdandet av tillstånd ingår i behörigheten för *samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt eller något annat organ som ansvarar för de kommunala hälso-*

till ersättning av kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som givits med stöd av rådets förordning eller konventionerna om social trygghet samt andra sådana uppgifter i anslutning till verkställighet som baserar sig på gemenskapsrätten eller konventioner om social trygghet.

Folkpensionsanstalten sköter, på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet, de uppgifter i anslutning till ersättning av kostnaderna för sjukvård som föranleds av ömsesidiga avtal med främmande stater. Kostnaderna till en främmande stat betalas av statens medel. På motsvarande sätt redovisas till staten sådana kostnadsersättningar som betalas av en främmande stat. Hälsovårdscentralerna och sjukhusen skall ge Folkpensionsanstalten de upplysningar som den behöver för att kunna sköta de i detta moment avsedda uppgifterna, enligt vad som närmare förskrivs genom förordning av statsrådet.

vårdstjänsterna. Verkställighetsuppgifter är även uppgifter i anslutning till ersättning av kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som givits med stöd av rådets förordning eller överenskommelserna om social trygghet eller sjukvård samt andra sådana uppgifter i anslutning till verkställighet som baserar sig på gemenskapsrätten eller överenskommelser om social trygghet eller sjukvård.

16 a §

Ersättning av kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som getts med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 eller överenskommelser om social trygghet eller sjukvård

Till en enhet som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster ersätter Folkpensionsanstalten, på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet, av statens medel de kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som med stöd av i 16 § avsedda förordning eller en för Finland bindande internationell överenskommelse om social trygghet eller sjukvård getts till personer som är försäkrade någon annanstans än i Finland. Av de ovan avsedda kostnaderna ersätts högst beloppet av kostnaderna för ordnandet av tjänsten minskat med den klientavgift som tagits ut hos klienten. Med kostnader för ordnandet av vårdtjänsten avses den avgift som en kommun som inte hör till samkommunen med stöd av 42 och 43 § i lagen om specia-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

liserad sjukvård (1062/1989) skulle betala till samkommunen för kostnaderna för vården av en av sina invånare, om kommunen skulle betala vården. Om klienten vårdas vid en hälsovårdscentral, ett sjukhus eller en annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som en kommun eller en samkommun är huvudman för, avses med kostnader för ordnandet av tjänsten den avgift som med stöd av 22 § 2 mom. i folkhälso- lagen skulle tas ut hos patientens hemkommun om patienten kom från en annan kommun. Folkpensionsanstalten ersätter också de kostnadsersättningar för sjukvårds- och moderskapsförmåner som ska betalas till främmande stater av statens medel. Kostnadsersättningar som betalas av en främmande stat redovisas till staten.

En enhet som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster ska ge Folkpensionsanstalten de upplysningar som den behöver för att kunna sköta uppgifterna i anslutning till ersättning av kostnader, enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Folkpensionsanstalten kan vid tillämpningen av artikel 36 i den i 1 mom. nämnda förordningen med stöd av ett bemyndigande från social- och hälsovårdsministeriet avstå från indrivning av en fordran som Finland har i en annan medlemsstat, om fordrans belopp är litet eller det inte annars är ändamålsenligt att fortsätta driva in fordran.

18 kap.

**Sjukförsäkringsfonden och försäkrings-
premier och försäkringsavgifter**

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden är

5) kostnader för sjukvård som en person som är försäkrad i Finland har fått utomlands, för vilkas ersättande Finland svarar enligt internationella fördrag eller förordningen om social trygghet, och kostnader för sjukvård som en person som försäkrats

18 kap.

**Sjukförsäkringsfonden och försäkrings-
premier och försäkringsavgifter**

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden är

5) kostnader för sjukvård som en person som är försäkrad i Finland har fått utomlands, för vilkas ersättande Finland svarar enligt internationella fördrag eller förordningen om social trygghet, och kostnader för sjukvård som en person som försäkrats

någon annanstans än i Finland har fått i Finland, vilkas ersättande man avstått från genom avtal staterna emellan.

någon annanstans än i Finland har fått i Finland, *när vården har getts med stöd av förordningen om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som Finland ingått, samt kostnader* vilkas ersättande man avstått från genom avtal stater emellan.

19 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

5 §

Utlämnande av uppgifter i vissa fall

Folkpensionsanstalten har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att

5) till den som med stöd av ett avtal om tillhandahållande av tjänster för samordning av resor sköter samordning av resor lämna uppgifter om en persons för- och släktnamn, uppgifter om att personen är medlem av en arbetsplatskassa och om att han eller hon är försäkrad; om personen är försäkrad, kan Folkpensionsanstalten dessutom till den som med stöd av avtal sköter samordning av resor lämna den försäkrades adress, uppgifter om uppnående av den årliga självriskandelen för resekostnader och andra uppgifter om den försäkrade som är nödvändiga för förmedlingen av resor.

19 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

5 §

Utlämnande av uppgifter i vissa fall

Folkpensionsanstalten har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att

5) till den som med stöd av ett avtal om tillhandahållande av tjänster för samordning av resor sköter samordning av resor lämna uppgifter om en persons för- och släktnamn, uppgifter om att personen är medlem av en arbetsplatskassa och om att han eller hon är försäkrad; om personen är försäkrad, kan Folkpensionsanstalten dessutom till den som med stöd av avtal sköter samordning av resor lämna den försäkrades adress, uppgifter om uppnående av den årliga självriskandelen för resekostnader och andra uppgifter om den försäkrade som är nödvändiga för förmedlingen av resor;

6) *till enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster för ersättande av de kostnader som avses i 15 kap. 16 a § 1 mom. lämna upplysningar om huruvida en person omfattas av socialskyddssystemet i en annan stat.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Till enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster betalas ersättning i enlighet med 16 § 3 mom. för kostnader som uppkommit den 1 januari 2008 eller därefter. Folkpensionsanstalten ersätter från och med den 1 januari 2009 kostna-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

derna för de enheter som tillhandahåller offentliga hälsovårdstjänster. Bestämmelserna i 16 a § 3 mom. gäller också fordringar som uppkommit före ikraftträdandet av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
